

en/of kraamvrouwen. Voorkomen van dat contact, tot ten hoogste 6 weken, van de dag af dat de lijder klinisch genezen werd verklaard, acht de commissie gemotiveerd.

b. Aan diphtheriebacillendragers behoef, naar het gevoelen van de commissie, in het algemeen het werk niet te worden ontzegd. Ten aanzien van bacillendragers, die door hun werk in nauw contact komen met kinderen beneden 16 jaar, zieken en/of kraamvrouwen, is het aangewezen de virulentieproef te doen. Voorkomen van bedoeld contact is naar de mening van de commissie gemotiveerd, zolang de proef nog positief uitvalt.

c. De commissie meent, dat aan contacten met een diphtherielijder, in het algemeen het werk niet behoef te worden ontzegd. Een uitzondering wordt ook hier gemaakt voor personen, die door hun werk in nauw contact komen met kinderen beneden 16 jaar, zieken en/of kraamvrouwen. Het is gewenst, dat van die contacten zo spoedig mogelijk een uitstrijkpraeparaat wordt gemaakt. Nadat het onderzoek een keer negatief is uitgevallen, acht de commissie voorkomen van contact met bovenbedoelde groepen niet meer nodig. Valt het onderzoek positief uit, dan stempelt dat de contact tot bacillendrager(draagster). Op hem(haar) zijn dan van toepassing de re<sub>g</sub>elen onder b gesteld.

#### *Dysenterie*

a. Een lijder aan dysenterie het werk ontzeggen, acht de commissie slechts gemotiveerd, indien de diagnose in klinisch-epidemiologisch verband aanvaardbaar is, of bacteriologisch is vastgesteld. Zodra de lijder klinisch en/of bacteriologisch genezen is, kan naar de mening van de commissie het werk worden hervat.

b. De commissie meent, dat aan dysenterie-bacillendragers in het algemeen het werk niet behoef te worden ontzegd. Aan deze bacillendragers kan, met toepassing van artikel 6 van de Besmettelijke-Ziektenwet, door de Burgemeester verboden worden werkzaam te zijn of te blijven in beroepen of bedrijven, die gevaar opleveren van verspreiding der ziekte. Zij ontvangen dan, overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 3 van de Wet, van Overheidswege een tegemoetkoming voor levensonderhoud.

#### *Roodvonk*

De commissie is van mening, dat aan contacten met roodvonklijders in de regel het werk niet behoef te worden ontzegd. Echter wordt het, als uitzondering op de regel, ongewenst geacht, dat deze contacten werkzaam zijn als verzorgsters van kraamvrouwen. Voorkomen van contact gedurende 8 dagen wordt dan gemotiveerd geacht.

#### *Scabies*

De commissie acht het aannemen van arbeidsongeschiktheid in de regel ongemotiveerd. Wordt van deze regel afgeweken, dan kan arbeidsongeschiktheid ten hoogsten worden aanvaard van de eerste tot de laatste dag der scabieskuur.

C. BANNING,

*geneeskundig hoofdinspecteur van  
de Volksgezondheid*

's-Gravenhage, 2 Juni 1947

### WET GENEESKUNDIGE VOORZIENING 1939

In dringende gevallen is de afdeling Waarneming van mijn bureau ook na kantoor-tijd te bereiken en wel onder telefoonnummer 770273.

Voorts vestig ik er nogmaals de aandacht op, dat het aanstellen van vervangers en assistenten, die na 1934 zijn afgestudeerd, uitsluitend mag geschieden na overleg met den geneeskundig hoofdinspecteur, zoals bepaald is in de Wet Geneeskundige Voorziening 1939.

C. BANNING

*geneeskundig hoofdinspecteur  
van de Volksgezondheid*

's-Gravenhage, 7 Juni 1947

DE PLAATS VAN DEN HUISARTS IN DE MAATSCHAPPIJ DER TOEKOMST  
Collega LAHR heeft een onderwerp aangesneden (dit *Tijdschrift* van 24 Mei 1947), dat de kern van een herhaaldelijk voorkomend gesprek onder huisartsen vormt en het-

welk velen althans in hun binnenste roert. Aller zinnen zijn er telkens weer van vervuld, omdat wij huisartsen allen zo diep ons tekort in onze opleiding voelen.

Toch: sinds overoude tijden, van vóór HIPPOCRATES tot op heden, had een huisarts (zij het onder andere naam) een vooraanstaande positie. In vele gevallen heeft hij dit heden nog en dit zal altijd wel zo blijven. De menselijke samenleving eist dit. Voor een generaliserende pessimistische opvatting omtrent het beroep van huisarts in de toekomst bestaat mijns inziens geen grond.

En nu leven we weliswaar in een periode van inzinking, mede in verband met een inzinking op allerlei ander gebied, de onverbiddelijke wet der evolutie zal in de toekomst, in verband met die ontwikkeling en het mens-zijn, ook wederom het beroep van huisarts wel omhoog doen gaan. Er is echter één voorwaarde aan verbonden en dat is de opleiding tot het vak. En daarvoor hebben wij het tekort aan te geven, dat we zelf in die opleiding voelen en gevoeld hebben. Met een enkel woord stipt collega LAHR dit reeds aan. Maar is het dan wel noodzakelijk, dat de huisarts thans de financiële lasten op zich neemt van assistentie en wat daarbij komt?

Alhoewel het een voorrecht genoemd mag worden voor een huisarts daartoe in staat te zijn, de hoofdzaak is toch, dat de huisarts de kennis heeft van het laboratoriumwerk; hij is dan al weer een schrede verder. Maar ook kennis van vele andere onderwerpen is urgent. Daarvoor zal noodzakelijk de studie moeten worden verlengd, en verbreed; collega LAHR wijst er al op in zijn eis tot co-assistent-schappen.

Waarin voelt de tegenwoordige huisarts, als hij de praktijk ingaat (en ook later), echter zijn tekort? Wat weet hij af van psychiatrie en van de daarmee verwante psychologie? Hoe staat het met zijn kennis van algemene onderwerpen als wijsbegeerte, biologie, evolutie, met enig begrip omtrent de classieken? De talrijke psychoses in het maatschappelijk leven, die zich niet alleen in de gestichten voordoen, maar ook daarbuiten, wettigen toch de eis van een ruimere kennis der psychiatrie en van een meer algemene ontwikkeling.

Hierop de nadruk te doen vallen is mijn doel; aan de jongeren, meer bevoegden dit ter overdenking.

Santpoort, 2 Juni 1947

A. DE GROODT

#### AUTOCHTHONE MALARIA IN EEN TEVOREN VRIJ GEBIED?

In het belangwekkende artikel van dr. HEMMES en dr. PUNT in dit *Tijdschrift* van 26 April 1947 wordt de onderstelling uitgesproken, dat het onverwachte voorkomen van autochthone malaria in de Vechtstreek zou samenhangen met een verhoging van het zoutgehalte in de geïnundeerde Bethunepolder. Hoe aanlokkelijk deze hypothese op het eerste gezicht ook schijnt, zij is in het licht der feiten toch niet houdbaar.

De Bethunepolder behoort met de Loosdrechtsche plassen tot het wingebied van de plassenwaterleiding van de Gemeentewaterleidingen van Amsterdam. In het warme jaargetijde wordt het uitslagwater van deze polder op de plassen gebracht ter handhaving van het voorgeschreven peil. Zoveel de omstandigheden zulks hebben toegelaten, zijn daarom vanwege de Gemeentewaterleidingen onderzoeken naar de gevolgen van de inundatie ingesteld.

Op 19 April 1495 begon de inundatie van de Bethunepolder met Vechtwater, dat door de opgeblazen Kraaienestersluis en een coupure in de dijk van het Tienhovensche kanaal binnenstroomde. Het gehalte aan chloor-ion van het Vechtwater heeft volkomen overeengesteld met het chloorgehalte van het water uit de Lek (35 tot 40 mg/l). Zonder twijfel is de Vecht van het Zuiden uit met Lekwater gevoed.

Nergens in het plassengebied is iets gebleken van inundatie met water van hoger chloorgehalte dan 40 mg/l. Het eerst onderzochte uitslagwater van de Bethunepolder bezat het volkomen normale gehalte van 32 mg/l. Dit monster werd genomen op 24 Juli, enkele dagen voordat de polder weer geheel drooggevallen was.